

Advies van het Comité van de Regio's over:

- het „Groenboek over de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Europese Unie”, en
- de „Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement inzake het beleid en de maatregelen van de EU om de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen — Naar een Europees programma inzake klimaatverandering (EPK)”

(2001/C 22/09)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

gezien het Groenboek over de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Europese Unie en de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement inzake het beleid en de maatregelen van de EU om de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen — Naar een Europees programma inzake klimaatverandering (EPK) (COM(2000) 87 def. en COM(2000) 88 def.);

gezien het besluit van zijn bureau van 12 april 2000 om commissie 4 — „Ruimtelijke ordening, stadsbeleid, energie, milieu” met de voorbereiding van een advies over deze materie te belasten;

gezien het op 18 september 1997 door het CvdR uitgebrachte advies over „Klimaatveranderingen en energie” (CDR 104/97)⁽¹⁾;

gezien het Protocol betreffende de reductie van broeikasgasemissies zoals in het kader van het VN-Raamverdrag inzake klimaatverandering goedgekeurd tijdens de Derde Conferentie der Partijen (COP3) in Kyoto (1-10 december 1997);

gezien het op 16 juli 1998 door het CvdR uitgebrachte advies over „Energie voor de toekomst: duurzame energiebronnen — Witboek voor een communautaire strategie en een actieplan” (COM(97) 599 def., CDR 57/98 fin)⁽²⁾;

gezien het op 11 maart 1999 door het CvdR uitgebrachte advies over „Vervoer en CO₂ — De uitwerking van een gemeenschappelijke benadering” (CDR 230/98 fin)⁽³⁾;

gezien het op 18 november 1999 door het CvdR uitgebrachte advies over de „Voorbereiding van de uitvoering van het Protocol van Kyoto” (CDR 295/99 fin)⁽⁴⁾;

gezien het ontwerpadvies (CDR 189/2000 rev. 1), dat op 7 juli 2000 door commissie 4 is goedgekeurd (rapporteur: Penttilä, FIN/PSE),

heeft tijdens zijn 35e zitting van 20 en 21 september 2000 (vergadering van 21 september) het volgende advies uitgebracht.

Standpunten en aanbevelingen van het Comité van de Regio's**1. M.b.t. de mededeling „Naar een Europees programma inzake klimaatverandering (EPK)”**

1.1. Een eerste voorwaarde is dat bij het uitwerken en uitvoeren van klimaatprogramma's en strategieën met alle actoren rekening wordt gehouden en dat zij alle betrokken worden bij de werkzaamheden.

1.2. Met name bij vraagstukken op het gebied van energie en vervoer dienen de regio's en gemeenten als één van de actorengroepen te worden gehoord.

1.3. Met betrekking tot de broeikasgasemissies dient de Europese Unie de dialoog aan te gaan met de regio's en gemeenten en hen te steunen bij hun inspanningen om het klimaat te beschermen. Voor de door de Commissie voorgestelde organen betekent dit dat

- de stuurgroep gedurende de looptijd van het Europees programma inzake klimaatverandering nauw contact moet onderhouden met het Comité van de Regio's,

- in de werkgroepen 2 en 3 voor energie en werkgroep 4 voor vervoer ook het regionale en lokale niveau vertegenwoordigd moeten zijn en

- bij de in een later stadium op te richten coördinatiewerkgroepen een aparte werkgroep „regio's en gemeenten” moet worden ingesteld.

⁽¹⁾ PB C 379 van 15.12.1997, blz. 11.

⁽²⁾ PB C 315 van 13.10.1998, blz. 5.

⁽³⁾ PB C 198 van 14.7.1999, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB C 57 van 29.2.2000, blz. 81.

1.4. Tussen de lidstaten van de EU dient snel consensus te worden bereikt over een minimumtarief voor energiebelasting. Dit is voor de uitvoering van de nationale klimaatstrategieën van cruciaal belang.

1.5. De EU en haar lidstaten moeten na de conferentie in Den Haag het Protocol van Kyoto ratificeren en ertoe bijdragen dat voldoende landen zowel qua aantal als qua productie van broeikasgassen het protocol ondersteunen.

1.6. Het is absoluut noodzakelijk dat het aandeel hernieuwbare energiebronnen in de energieproductie en in het segment motorbrandstoffen wordt vergroot en dat de gecombineerde warmte- en elektriciteitsproductie wordt bevorderd. Dergelijke maatregelen zijn bevorderlijk voor een grotere autonomie van de EU op het gebied van de energieproductie en ondersteunen tevens andere onderdelen van EU-beleid zoals het landbouw-, werkgelegenheids- en structuurbeleid.

1.7. Tot de kostenefficiëntere manieren om emissies te reduceren, behoren veelal energiebesparing en een efficiënter gebruik van energie. Hierbij is een belangrijke taak weggelegd voor de regio's en gemeenten, die verantwoordelijk zijn voor ruimtelijke ordening (gebouwen, infrastructuur, verlening van vergunningen) en openbare aanbestedingen alsook voor het openbaar vervoer, rioolwaterzuivering en afvalbeheer.

1.8. De EU en de EU-lidstaten dienen vrijwillige regelingen en voorlichtingsmaatregelen van regio's en gemeenten op het vlak van emissiereductie doelgericht te ondersteunen. Voorbeelden hiervan zijn o.a. de klimaatbeschermingscampagnes en energie-inspecties van de gemeenten, die een cruciale rol spelen bij de verwezenlijking van de emissiereduceringsdoelstellingen.

2. Groenboek over de handel in broeikasgas-emissierechten binnen de Europese Unie

2.1. Handel in emissierechten en gemeenschappelijke projecten van industrie- en ontwikkelingslanden kunnen een zinvolle aanvulling op op nationaal niveau genomen maatregelen van industrielanden vormen en helpen mee nationale

doelstellingen ter bescherming van het klimaat verwezenlijken. Zij dienen evenwel in geen geval ter vervanging van de nationale maatregelen: industrielanden moeten in de eerste plaats met inspanningen in eigen land de reduceringsverplichtingen trachten te realiseren. Het voorstel van de Commissie om bij wijze van proef al met de handel in emissierechten te starten vóór de in het Protocol van Kyoto gestelde termijn, het jaar 2008, is gewettigd. Het is nuttig wanneer nu al het een en ander wordt uitgetoetst, nu de regels nog niet geheel zijn uitgewerkt en ervaringen met emissierechtenhandel ontbreken.

2.2. Het proefproject met de handel in VER⁽¹⁾ mag niet tot bepaalde terreinen of gassen beperkt worden. Als belangrijkste voorwaarde om te bepalen of een sector kan meedoen aan de proef geldt dat betrouwbare gegevens over de uitstoot van broeikasgasemissies en de ontwikkeling ervan dienen te worden verschaft door de exploitant. Dit betekent ook dat criteria moeten worden vastgesteld voor de vergelijkbaarheid en begrijpelijkheid van de emissiebalansen.

2.3. Bij deze proef dient gestreefd te worden naar een evenwicht tussen aan te kopen en te verkopen emissierechten.

2.4. Overwogen dient te worden of het afvalbeheer in gemeenten of regio's niet een onderdeel kan vormen van de emissierechtenhandel.

2.5. Energie-efficiëntie van gemeenten, met name ter reductie van de hoeveelheid door het vervoer uitgestoten koolstofdioxide, is ook een factor die geanalyseerd dient te worden in het proefproject.

2.6. Voor een goede werking van de emissiehandel is het noodzakelijk dat er strenge sancties komen op het niet-naleven van de regels.

2.7. Bij de verdere ontwikkeling van de emissiehandel dienen burger en bedrijfsleven meer bewust gemaakt te worden van het belang van klimaatbescherming en moeten met het oog op de ontwikkeling van kostenefficiënte ideeën stimulerend worden voor innovatief bedrijfsbeleid.

(¹) VER = verhandelbare emissierechten.

Brussel, 21 september 2000.

De voorzitter
van het Comité van de Regio's
Jos CHABERT